

Це все – моє село,
Найкраще в усьому світі.
Навіки в пам'яті моїй
Залишиться село,
Село, де річечка журчить,
Над річкою верба шумить,
І рано-вранці, на зорі
Співають свої пісні солов'ї.
Село моє! Тебе люблю.
І впевнено я говорю:
Ніколи не забуду я
Твої безмежні поля!

Народився я і живу у гарному мальовничому селі Абазівка. Це село з давньою історією, адже засноване воно було у 1750 році. Скільки ж подій та людей пережила моя Абазівка! У роки Великої Вітчизняної війни наше село було окуповане фашистами. Коли вони відступали, майже всі будинки були знищені вогнем. Але люди відбудували село, щоб тут продовжувалося життя, народжувалися і зростали діти, ростили свій врожай хлібороби. Багата й прекрасна Абазівка, славна своєю історією, чарівною природою і людьми, що звеличують її своєю працею.

Ця земля – рідна для мене, бо саме тут я народився, тут бігав луками, милувався казковими краєвидами, блукав лісом, збираючи гриби та слухаючи спів пташок. Моє рідне село таке красиве й квітуче в усі пори року. Іноді – радісне, іноді – похмуре, але, все ж таки, воно – моє, і для мене – найрідніше. Взимку тихе, ніжне й біле, ніби вкрите білою скатертиною. Весною повертаються з вирію птахи, розтає сніг, біжать струмочки – все немов прокидається після довгого сну. Влітку цвітуть квіти, співають пташки, сонечко гріє, все живе й радіє. А з приходом осені здається, що село знов

починає готуватися до зимового сну. Я задоволений, що народився в Абазівці, саме тут живуть мої батьки та дідусь з бабусею.

Село моє невелике, красиве і дуже затишне. Центральна дорога, яка проходить через усе село, ділить його на дві частини. По один бік височіє могутній сосновий ліс, а з іншого боку, за городами, тече тиха блакитна річка Вишнева.

А які люди живуть у Абазівці! Це невтомні трудівники, справжні господарі на своїй землі. Поряд з тяжкою сільською працею завжди була пісня, адже тільки вона може скрасити нелегкі сільські будні. Наше село славилося своїм фольклорним ансамблем «Веселка» Абазівського сільського Будинку культури. Ансамбль був гостем не тільки на сцені сільського клубу, але і в багатьох селах району. Жодне свято в районному Будинку культури не обходилося без них. Доводилося «Веселці» виступати і в обласному центрі під час святкувань Дня міста. Двічі були запрошені на Всеукраїнські огляди фольклорних колективів у місто Сорочинці Полтавської області. Про популярність фольклорного ансамблю свідчать численні нагороди, призи та грамоти.

Можна ще довго розповідати про моє село, але краще приїздіть в Абазівку і на власні очі переконайтеся в її красі та неповторності. І де б я не був, я завжди буду повертатися в рідне село, до отчого дому.

Я впевнений: буде жити, квітнути, розвиватись моє село.

